ris, Bruxelles şi Berlin făceaŭ provisiuni de fete englese.

Londra e centrul comerciului, de fete albe. Şi acésta se cunósce aşa de bine, în cât s'aŭ formaţ şi maĭ multe societăţi filantropice cu scop d'a împiedica acest monstruos comerţ.

Preşedintele uneĭ asemenea societăţi, d. Beniamin Scott, cu ocasia procesuluĭ Jefriés trimise ziaruluĭ *Times* o scrisóre ce conţinea amănunte fórte caracteristice în privinţa acestuĭ proces.

Dupé ce spune cât s'a silit să scape de la Hâvre şi de la Bruxeles pe nisce fete engleze de primejdiile la care le expunea lipsa de experienţă, el zice:

„Nu se va repeta nicĭ o dată în de ajuns că nicĭ un serviciŭ în străinătate, *nicĭ cele procurate de agenţiile care ni se par cele maĭ respectabile*, nu trebue primit de fete şi de femeĭ până nu se vor fi asigurat bine de onestitatea serviciuluĭ".

Consiliŭ practic

Mijloc de a face ca ouele găinelor să aibă două gălbenuşurĭ şi să fie de o greutate de 160 grame.— Spre a ajunge la acest scop, să ia burueţĭ care să nu fie veninoşĭ, se usucă şi se pulverisédă, tărâţe şi cojĭ de seminţe de in, aceste două din urmă se amestecă cu apă până se îngróşă ca o mămăligă se adaugă cu una şi jumătate parte din greutatea bureţilor pulverisaţĭ, la acésta se maĭ adaogă ghindă pisată mărunt de greutatea mămăligeĭ, precum a fost până a nu se amesteca cu bureţiĭ, apoĭ se frământă tóte împreună până se face ca un fel de pastă; atuncĭ iea cine-va din acésta pastă şi formézá bóbe de mărimea uneĭ mazăre şi le pune tóte într'un borcan mare. Din aceste bóbe se dă găinelor în tóte ziletele câte-treĭ patru amestecându-le în mâncarea lor ordinară.

Curierul judiciar

Otrăvitórea din Leida

Procesul contra otrăvitóreĭ din Leida despre care am vorbit deja cititorilor noştri s'a sfârşit la 17 curent sé a înnaintea Curţeĭ criminale din Haga.

Intr'acésta audienţă cancelarul a citit raportul celebruluĭ doctor alienist Ramoer, care declară că acusata Vander Linden, se bucură de facultăţile mintale, că are obiceiul să mintă şi că n'a lucrat nicĭ o dată sub acţiunea nebunieĭ.

In timpul acesteĭ citirĭ otrăvitórea care nu mânca şi nu dormia de două zile, fu apucată de un acces de furie, scóse ţipete sălbatice şi se rostogoli pe banca eĭ, ceea ce nu împedică pe cancelar d'a 'şi urma citirea.

La redeschiderea şedinţeĭ procurorul Byleveld îşĭ rosti rechisitoriul.

După ce făcu portretul monstruluĭ şi aminti cu ce sânge rece a comis Maria Vander Linden crimele eĭ mărşave, sub masca uneĭ marĭ bunătăţĭ, oratorul acusăreĭ examină cele patru capitole alese de curte dintre cele o sută douĕ de otrăvirĭ saŭ încercărĭ de otrăvirĭ saŭ încercărĭ de otrăvire comise de acésta furióşă. El ceru osândirea acusateĭ la închisórea pe viaţă.

In Olanda sistemul ziis al luĭ Lovain, cu isolarea celulară a osânditului, nu e aplicată la detenţiunile lungĭ.

Maria Vander Linden nu va suferi decĭ de cât închisórea în comun.

Advocatul Baillant, apărătorul acusateĭ; susţinu din potrivă tesa nebunieĭ.

Pentru el femeea acésta care de la 1869, n'a maĭ încetat să otrăvéscă pe aprópele eĭ, care da arsenic tuturor, până şi puilor de gâină, acésta femee care rîdea de suferinţele victimelor sale pe patul lor de mórte, nu póte fi de cât o bolnavă.

— Acusată—întrebă preşedintele pe otrăvitóre, dupĕ cuvîntarea advocatuluĭ—aĭ ce-va de adăogat pentru apărare.

— Nimic, domnule, vĕ rog să fiţĭ clemenţĭ însă cu o biata femee nenorocita.

Preşedintele atuncĭ declară închis procesul şi amână pe Sâmbătă citirea sentinţeĭ.

Călugăr înşelător

Ziarele din Nizza anunţă arestarea unuĭ călugăr Mazuret cu un tovarăş al sĕŭ, conte de Isoff, pentru înşelăciune; étă faptul: Intr'o zi călugărul se presintă la dómna Gonin, una din modistele principale din Nizza şi presintându'ĭ pe tovarăşul sĕŭ 'ĭ spuse că acesta avea să se însóre cu o domnişóră bogată din Paris, şi că avênd trebuinţă de un trusoŭ splendid de nuntă se adresa la dênsa, ca una ce era cunoscută pentru bunul sĕŭ gust şi pentru eleganţa sa. Dómna Gonin puse numaĭ de cât tótă prăvălia sa la dispoziţia cumpărătorilor.

Eĭ alesera pentru 2500 leĭ marfă şi plătirá un bilet la ordin peste treĭ lunĭ subscris de conte cu girul călugaruluĭ. Peste puţin dómna Gonin bănui că fusese trasă pe sfóră; luă informaţiĭ şi află că marfa cumpărată pentru 2500 leĭ fusese revêndută pentru 600 leĭ. Decĭ făcu plângere la poliţie, se arestă călugărul şi tovarăşul sĕŭ contele de Isoff născut în Tiflis, care fu recunoscut drept un servitor de farmacie, născut la Batignoles. Şi cu o zi maĭ înnainte călugărul ţinuse la Nizza o conferinţă pentru a evangelisa universul întreg!

Ilustraţia nóstră

Ilustraţia nóstră de astă-zĭ represinta un port chines, care a fost blocat de către flota francesă în resboiul de acum. După încheierea armistiţiuluĭ blocarea s'a ridicat. Şi portul 'şĭ a reluat miscarea de maĭ nainte, după cum se vede în ilustraţiunea nóstră chiar.

De tóte şi de pretutindeni

O biserică darîmată.—Citim în *Arald* din Como (Italia) ca e ne a sosit ierĭ:

„Ni-se spune că astă zi, pe la 11 ore, biserica Sf. George din Caslino Piano, lângă Lomazzo, care se afla în reparaţie, s'a dărîmat fără de veste. Aŭ fost 12 victime: 4 morţĭ şi 8 răniţĭ".

Un copil fiert.—Intr'o casă de ţărani de la Zoerle-Parwys, lângă Anvers, s'a întâmplat Joia trecută un fapt fórte dureros.

Un copilaş de douĭ anĭ vrênd să iasă după mumă-sa în curte, căzu din pat într'o caldare unde fierbea supa pentru tótă familia, şi fu găsit cadavru.

TEATRU

Mâine, *Luni 22 Aprilie*, se va representa la *Teatru Naţional* pentru a doua zecea şi ultima óră opereta *Bocacio* în beneficiul a patru artiştĭ cât se póte de iubiţi: *Dnele Papadopolu, (Ionaşcu) Mateescu, Odesanu şi dnu Catopolu.*

Fie-care persoană din cele cărora le place teatru are simpatie pentru câte un artist şi nicĭ unu nu credem să fie care să nu ţie la unu, dacă nu la doĭ, treĭ saŭ la toţĭ din beneficenţiĭ de Luni sérá.

Unuia 'ĭ place să vadă pe *dnu Papadopol* în partea Grădinaruluĭ din actul al II unde d-sa a atins culmea; nicĭ artista cea maĭ cunoscuta, de se póte zice astfel, nu ar fi putut face maĭ mult, şi probă e aplausele cu care o priimeşte publicu când intră pe scenă.

Vocea *d-reĭ Odeseanu* de asemenea orĭcine a auzit'o scie cât e de plăcută, iar jocul d-reĭ *Mateescu* nu lasă nimic de dorit. Cât despre *Catopolu* e destul de cunoscut pentru ca să maĭ spunem noĭ cât ştie să susţie de bine rolurile ce i se încredinţézá şi cât haz are în particular în rolul luĭ Quiquibio.

Acestea zise nu ne îndoim că publicul va da năvală pentru a încuraja pe beneficienţĭ carĭ de alminterĭ aŭ destule drepturĭ la simpatia sa.

NB. Sala, ni se spune va fi iluminată cu lumină electrică.

Ultime Scirĭ

* Cu ocasiunea aniversărĭĭ zileĭ onomastice a M. S. Reginei, 24 Aprile, se va oficia un *Te-deum* la Mitropolie, la care vor asista—după obiceiŭ—tóte autorităţile civile şi militare. La palat vor fi registre deschise pentru înscriere.

* D. Farra, consul al Romănieĭ la Pesta, se afla de 2 zile în capitală.

* D. Epaminonda Peride, prefectul judeţuluĭ Ialomiţa, a fost numit inspector general al caselor de credit agricol.

* Aflăm că principiĭ Ferdinand şi Carol de Hohenzolern vor sta în ţéră pênĕ la începutul luneĭ luĭ Iuniŭ curent. În adevĕr timp; principiĭ împreună cu M. Lor Regele şi Regina vor visita şi castelul Peleş de la Sinaia.

* Aflăm că M. S. Regele a semnat ierĭ decretele prin care s'aŭ făcut următórele permutărĭ şi numirĭ de prefecţiĭ:

D. G. Persiceanu, prefectul judeţuluĭ Constanţa, a fost permutat în aceeaşĭ calitate la Gorj în locul vacant. — D. Em. Culoglu, prefectul judeţuluĭ Ilfov, a fost permutat la Constanţa.—D. Fronescu, actual comisar-inspector al poliţieĭ Capitaleĭ, a fost numit prefect al judeţuluĭ Ilfov.—D. Chirculescu, actual prefect al judeţuluĭ Oltul, a fost permutat la Ialomiţă, în locul d-luĭ Peride, chemat într'o altă funcţiune. — D. I. Paladi, actual comisar-inspector al poliţieĭ capitaleĭ, a fost numit prefect al judeţuluĭ Olt.

* Adĭ se ţiunea a II a a tribunaluluĭ de Ilfov a condamnat la 2 lunĭ închisóre, pentru escrocherie, pe vestitul samsar şi cavaler de industrie Mane Löbel.

* In primele zile ale luneĭ viitóre se va începe recensământul general al contribuţiunilor pentru noul period de 5 anĭ care va începe de la 1 Aprilie 1885.

* Ierĭ de diminéţă cu trenul de vêrciorova d. general Radu Mihaiŭ, ministru al lucrărilor publice, a părăsit Capitala.

* Aflăm că comisiunea superióra a filoxereĭ de pe lângă ministerul domenielor se va întruni pentru prima óră, Luni saŭ Mercurĭ, în localul numitului ministeru.

* Din Craiova se telegrafiază către „Voinţa Naţională" că în Oltenia vênzările de producte pentru Occident se fac pe o scară fórte întinsă şi cu nisce preţurĭ marĭ.

* Procesul d-luĭ Kirilov după ascultarea martorilor, tribunalul a amânat începerea desbaterilor pentru 26 curent.

ULTIMA ORĂ

Londra, 20 Aprilie.

Daily News zice că cabinetul din Londra n'a propus să supuiă unuĭ arbitragiŭ purtarea generaluluĭ Komaroff şi a generaluluĭ engles Lumsden, ci numaĭ cestiunea d'a se sci dacă, în incidentul din Penjdeh, n'a fost o interpretare greşită a instrucţiunilor carĭ resultaŭ din convenţiunea de la 17 Marie.

Daily News adaogă şi crede că Ţarul e dispus să ascepte un asemenea arbitragiŭ, şi că atuncĭ negociaţiile privitóre la delimitarea graniţelor, cari înnainte de 30 Marte, făcuserá marĭ progrese, vor fi îndată reluate.

La Tipografia Română-Italiană, Calea Dorobanţilor, No. 8, se execută:

100 Cărţi de vistă

De la leĭ 1.80 până la 2.50

Girant responsabil: *George Minculescu.*

Foiţa „Universuluĭ"

1

CĂLUGĂRIŢELE CELEBRE

Maica Isolina de Santo Stefano

I

La începutul anuluĭ 1860 era staţiţă în mânăstirea Martovana din Palermo, maica Isolina, fata marchisuluĭ de Santo Stefano.

Tînără de o frumuseţe rară, moşteni tóte a unuĭ nume mare şi a uneĭ averĭ fórte mare, ea fusese târâtă în mânăstire de un amor nenorocit.

La începutul tinereţeĭ sale ea se amorezase de un tînĕr George, maestru de musică, tînĕr frumos, palid, cu pĕrul lung şi cu o fisionomie de artist. Se iubirá cât va în taină, pe urmă amorul lor fu descoperit. Tatăl Isolineĭ fórte îngâmfat de nobleţa şi de bogăţiile luĭ, maĭ înnainte d'a o lăsa să facă o căsătorie neegală ar fi sugrumat'o cu mâinile luĭ chiar.

George era liberal, şi marchisul găsi mijloc, prin ajutorul poliţieĭ, d'a 'l face să fie exilat. Isolina atuncĭ se hotărî să se călugărescă, şi hotărârea eĭ fu nestrămutată. Marchisul muri de durere, şi averele luĭ se duserá să îmbogăţéscă mânăstirea fiiceĭ sale.

Maica Isolina 'şĭ păstrase în mănăstire numele eĭ. Şi nu era acesta singurul privilegiŭ de care se bucura din pricina numeluĭ eĭ mare şi a avuţiilor aduse.

In mânăstirile din Sicilia, fata din aristocraţie, care intra în mânăstire, era sigură că va găsi nu numaĭ comodităţile şi luxul din casa părintéscă şi chiar câte-o rafinare maĭ mare, dar şi supremaţia şi autoritatea care într'acea insulă eraŭ proprĭĭ aristocraţieĭ. Acésta ne explică de ce maica Isolina, tînără de douĕ zecĭ şi cincĭ de anĭ numaĭ, ajunsese deja la demnitatea supremă de stariţă.

Ea era, precum am spus, fórte frumósă. Faţa eĭ încunjurată de bandele monahale palidă de palórea mănăstiréscă, care formézá seducţiunea cea maĭ neresistibilă a călugăriţelor, oferia imagina cea maĭ mişcătóre a dulceţĭ şi simţibilităţeĭ; încurbele suave ale trăsurilor sale era ce-va ceresc. Dar când ea privia pe cine va cu ochiĭ eĭ marĭ se vedea fórte bine că în fundul aceleĭ liniscĭ ticnite fierbeaŭ pasiunile. Dacă formele eraŭ ca ale unuĭ înger, ochiĭ eĭ eraŭ nisce adevăraţĭ ochiĭ de fiică a Evеĭ.

Ochiĭ eĭ negri se aţintiaŭ asupra ómenilor nemişcaţĭ şi înflăcăraţĭ; i-s'ar fi părut cuĭ-va că eĭ scrutaŭ până în adâncul inimeĭ; dar privind bine se observă că nu atenţia, ci distracţia 'ĭ aţintia ochiĭ. Ochiĭ eĭ priveaŭ, dar nu vedéŭ.

Maica Isolina sta în chilia eĭ în picióre şi cu totul cufundată pe gândurĭ, când se auzi sunetul sgomotos al unuĭ clopoţel de bronz ce se afla în colţul odăeĭ şi care era agitat furios din afară şi da un sunet, trist şi greoiŭ.

Acest sunet scóse pe maica Isolina de pe gândurĭ şi păru că produce asupră-ĭ o impresie fórte urâtă. Ochiĭ eĭ se aţintirá asupra clopoţeluluĭ de bronz care părea însufleţit de o viaţă proprie, dând cele din urmă sunete. Un fulger de ura nespusă străluci în ochiĭ eĭ frumoşĭ, potriviţĭ fórte mult spre a exprima orĭ ce simţământ cu tótă elocinţa unuĭ suflet pasionat.

Pe urmă stariţa pare că rĕmase nehotărîtă, în sfîrşit luă de pe masă un clopoţel mic şi 'l agită cu violenţă. Sunetul luĭ argintiŭ contrasta într'un chip ciudat cu sunetul funebru de maĭ înainte.

O călugăriţă bătrână se arătă pe pragul uşeĭ.

— Maică Ano, cobóră-te în parlatoriul meŭ, zise stariţa, şi spune *cuĭ* mĕ asceptă, că 'mĭ e cu neputinţă într'acest moment să es din chilia mea. Du-te.

Călugăriţa se înclină şi eşi.

Maica Isolina rĕmase nemişcată, şi uitându se spre peretele gol întreba o figură cunoscută numaĭ eĭ.

Călugăriţa cea bâtrână se întórse, şi, oprindu se cu respect la uşă, zise:

— *El* mĕ trimete să vĕ spun că e necesar să vĕ coborâţĭ.

— Bine.

— Şi făcu semn călugăriţeĭ să iasă.

Când maica Isolina rĕmase singură, atuncĭ s'ar fi vĕzut mânia eĭ isbucnind cu tótă violenţa teribilă de care era capabilă. Inima eĭ ţênără şi aprinsă, apăsată necontenit de prefăcătorie, sub aparenţa liniscеĭ era sbuciumată, de vijeliĭ îngroditóre.

Se vĕd femeĭ cu firĭ de acestea care se par blânde şi senine ca imaginile ce înveselesc visele copilărieĭ; feriţi-vĕ de ele, pentru că fórte adesea ascund furiile cele maĭ violente sub vĕlul neatins al uneĭ candoriĭ blânde. Ar crede cine-va că în ele ipocrisiă e firéscă şi instinctivă.

Aşa era Isolina. Când ea, în mijlocul cântărilor coruluĭ, răpită pe gândurĭ, lua atitudinea extasiată a uneĭ sfinte, aşa în cât surorile tinere credéŭ că vĕd împrejurul capuluĭ sĕŭ aureola luminósă a sfintelor, în inima eĭ fierbea hotărârĭ crude de resbunare, de ură şi de gelosie.

Maica Isolina, rĕmânând singură, strînse pumniĭ blestemând; buzele eĭ agitate de o tremurătură convulsivă, lăsară să i se vadă dinţiĭ strînşĭ; ochiĭ căscaţĭ peste măsură scânteiaŭ aşa de tare, în cât cine ar fi vĕzut'o astfel s'ar fi înfiorat din cap până în picióre. Cât era de frumósă astfel! Scânteierea privireĭ sale, culórea ei lividă a feţeĭ, atitudinea eĭ mâniată adăogaŭ atâta expresie trăsurilor pure şi delicate ale feţeĭ sale, în cât orĭ-ce barbat ar fi vĕzut'o atuncĭ s'ar fi aruncat la picórele eĭ.

— Altă poruncă! isbucni ea cu un accent înfuriat, vine să'mĭ dea altă poruncă! Nu sunt eŭ decĭ de cât o sclavă a acestora! Nimic alt! Aşa dar puterea mea nu e de cât ilusie; e jucăria ce se dă copiluluĭ ca să petrécă, şi i-se ia dupĕ gust! Ah nu, pe Dumnezeŭ! Mi s'a urât cu jugul acesta. El vrea să'mĭ vorbéscă chiar şi fără voia mea? Eĭ bine, vom vorbi.

(Va urma). *Italo Fiorentini.*